

แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย “จังหวัดสะอาด”

ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล

ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๘

นครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat

นครศรีธรรมราชเป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีประชากรมากและมีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ปริมาณขยะในพื้นที่เพิ่มขึ้นทุกปี การบริหารจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพจึงกลายเป็นหนึ่งในความท้าทายสำคัญในการรักษาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในจังหวัด การจัดการขยะในนครศรีธรรมราชจึงต้องการแนวทางที่มีการวางแผนและดำเนินการอย่างรอบคอบ โดยเริ่มจากการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เพื่อให้การจัดการขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการใหม่ๆ ในการคัดแยก รีไซเคิล และลดปริมาณขยะในระดับท้องถิ่นและจังหวัด การบริหารจัดการขยะในนครศรีธรรมราชจึงไม่เพียงแต่เป็นการแก้ไขปัญหาภายในชุมชนเท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาจังหวัดให้มีความยั่งยืนในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ผ่านการบูรณาการการดำเนินงานที่ครอบคลุมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม.

ที่มา : แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

สารบัญ

เรื่อง

บทที่ ๑ บทนำ

- ความเป็นมา ๓
- นิยามและความหมาย ๔

บทที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล

- ข้อมูลทั่วไป ๗

บทที่ ๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

- ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ ๘
- แผนการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล ๑๑

บทที่ ๔ แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”

- มาตรการที่ ๑ : ด้านการจัดการขยะต้นทาง ๑๓
- มาตรการที่ ๒ : ด้านการจัดการขยะกลางทาง ๑๕
- มาตรการที่ ๓ : ด้านการจัดการขยะปลายทาง ๑๕
- มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล ๑๗

บทที่ 1

ความเป็นมา

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ถือเป็นภารกิจสู่การขับเคลื่อน Sustainable Development Goals : SDGs ภายใต้เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ที่ ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓ และ เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น เป้าประสงค์ที่ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และ การวางแผนระดับชาติแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบท ของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความเป็นเจ้าของพื้นที่ ร่วมผลักดันตามเป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น โดยหลักการ การขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ กระทรวงมหาดไทย จึงได้เร่งผลักดัน ให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการขยะมูลฝอยของประเทศเริ่ม ดำเนินการภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) : ซึ่งได้สิ้นสุดในปี ๒๕๖๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของ ประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) เพื่อเป็นกรอบ และแนวทางในการขับเคลื่อนการแก้ไขภาวะมลพิษจาก ขยะที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความเดือดร้อนและสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึง สภาพปัญหาและบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ แผน แม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล พันธกรณีระหว่างประเทศ การควบคุมป้องกันการเกิดของเสีย จากต่างประเทศ (Trans-boundary Movement of Wastes and Recyclables) รวมถึงสถานการณ์โรคระบาดใหม่ ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-๑๙) โดยใช้หลักการจัดการ สมัยใหม่ตามหลักสากลที่นานาอารยประเทศใช้บริหาร จัดการขยะให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน- เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) หลักการ ๓R (Reduce, Reuse, Recycle) หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP: Polluter Pays Principles) การมีส่วนร่วมของภาครัฐ และภาคเอกชนในการจัดการขยะ (Public Private Partnership) หลักการขยายขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ผลิตตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) และของผู้บริโภคตามหลักการ Extended Consumer Responsibility (ECR) โดยแผนปฏิบัติการด้านการ จัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการ บริหาร จัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การจัดทำระบบเก็บขนไม่มีประสิทธิภาพ ขยะมูลฝอย ชุมชน

ไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและยังกำจัดไม่หมด รวมถึงการบริหารจัดการของหน่วยงาน ที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพและทั่วถึง ที่ผ่านมากกระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขปัญหามลพิษชุมชนมา แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘| ๕ อย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยการขับเคลื่อนกระบวนการผ่าน แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี ซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกหลักวิชาการ และสอดคล้องตามแนวนโยบายการจัดการขยะ ของรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

นิยามและความหมาย

ขยะหรือมูลฝอย (Solid waste)

มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว วัสดุสัตว์หรือซากสัตว์รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น (พระราชบัญญัติการสาธารณสุข, ๒๕๓๕)

ขยะมูลฝอย (Solid waste) คือ มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “มูลฝอย” ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หมายความว่า เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว วัสดุสัตว์หรือซากสัตว์รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายต่อชุมชน (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๗)

ขยะมูลฝอยชุมชน (Municipal Solid Waste) หมายความว่า ขยะมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน เช่น บ้านพักอาศัย สถานประกอบการค้า แหล่งธุรกิจ ร้านค้า สถานบริการ ตลาดสด และสถานบันเทิงต่างๆ ได้แก่ ขยะอินทรีย์จากเศษอาหารต่างๆ เศษใบไม้เศษหญ้า ฯลฯ ขยะรีไซเคิลจากพวก แก้ว กระดาษ โลหะ พลาสติก อลูมิเนียม ยาง ฯลฯ และขยะทั่วไปจากเศษผ้า เศษไม้และเศษวัสดุต่างๆ เป็นต้น โดยไม่รวมถึงของเสียอันตรายจากชุมชน (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๗)

ขยะมูลฝอยอินทรีย์(Organic Waste) หมายความว่า ขยะอินทรีย์จากเศษอาหารต่างๆ ที่เหลือจากการเตรียมการปรุงและการบริโภค เศษผัก เศษผลไม้เศษอาหาร (ยกเว้น เปลือกหอย กระดุก ก้างปลา ซังข้าวโพด ก้านกระถิน) เช่น ข้าวสุก เปลือกผลไม้เนื้อสัตว์ ฯลฯ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๗)

ขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือ มูลฝอยย่อยสลาย คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้เศษอาหาร ใบไม้เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น แต่จะไม่รวมถึงซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยขยะที่ย่อยสลายนี้เป็นขยะที่พบมากที่สุด คือ พบมากถึง ๖๔% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๘)

ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยที่ยังใช้ได้คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋อง

เครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น สำหรับขยะรีไซเคิลนี้เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับที่สองใน กองขยะ กล่าวคือ พบประมาณ ๓๐% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘) แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ | ๖

ของเสียอันตรายหรือขยะพิษ (Hazardous waste) หมายความถึง ของเสียที่มีองค์ประกอบหรือมี ลักษณะความเป็นอันตราย ได้แก่ วัตถุระเบิดได้วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์วัตถุพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุแก๊มมันตรังสีวัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการ ระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๗)

ของเสียอันตรายจากชุมชน (Community Generated Hazardous Waste) หมายความถึง ขยะมูล ฝอยหรือของเสียที่เป็นพิษหรืออันตรายที่มาจากครัวเรือนและแหล่งธุรกิจ เช่น โรงแรม สนามบิน ปั้มน้ำมัน ร้าน ถ่ายรูปและร้านซักแห้ง ของเสียจากพวกนี้ได้แก่ ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า แบตเตอรี่สำหรับรถยนต์น้ำมันหล่อลื่นที่ใช้ แล้ว เป็นต้น (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๗)

ขยะทั่วไป (General waste) มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะ รีไซเคิลและขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อ พลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเบื่อนเศษ อาหารโฟมเบื่อนอาหาร พอยล์เบื่อนอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะทั่วไปนี้เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับขยะ อันตรายกล่าวคือจะพบประมาณ ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘)

มูลฝอยติดเชื้อ หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณหรือมีความเข้มข้น ซึ่งถ้ามีการสัมผัส หรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้ว สามารถทำให้เกิดโรคได้

กรณีมูลฝอยดังต่อไปนี้ที่เกิดขึ้นหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชั้นสูตรศพหรือซากสัตว์รวมทั้งในการศึกษาวิจัย เรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ (กฎกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ, ๒๕๔๕)

(๑) ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชั้นสูตรศพ หรือซากสัตว์และ การใช้สัตว์ทดลอง

(๒) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีด กระบอกฉีดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว สไลด์และกระจกปิด สไลด์

(๓) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเลือด สารน้ำ จากร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์หรือวัคซีนที่ทาจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สาลีผ้าก๊อช ผ้าต่างๆ และท่อยาง

(๔) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง

บทที่ 2

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบลตำบลสามตำบลเป็นตำบลเก่าสืบทอดกันมาว่าในสมัยเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ ๒ ได้มีการอพยพผู้คนลงมาทางใต้และได้มาตั้งที่พักอยู่ที่วัดวังซ้องและในขณะนั้นได้มี หม่อมเณรใหญ่และหม่อมเณรน้อยเป็นผู้อพยพมาด้วยจึงได้ตั้งที่พักอยู่ที่คลองวังซ้อง (วัดวังซ้องปัจจุบัน) ในการอพยพมาครั้งนั้นได้มีผู้คนมาอยู่กันจำนวนมากจึงได้ออกไปหาที่ทำกินและตั้งที่ทำกินใหม่อีก คือวังใส (หมู่ที่ ๑ ในปัจจุบัน) และอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้ออกไปหาที่ทำกินและตั้งที่ทำกินใหม่อีกคือ นามอบุญ (ต.นามอบุญปัจจุบัน) ขณะที่ผู้คนที่อพยพมาออกไปทำมาหากินในสถานที่ดังกล่าวแล้วในการประชุมหรือพบปะกันแต่ละครั้งก็ใช้ ซ้องดี เป็นการบอกให้ราษฎรทุกพื้นที่มาประชุมพร้อมกัน และครั้งต่อมาเมื่อบ้านเมืองสงบลงราษฎรที่อพยพก็กลับไปอยู่ส่วนกลางตามเดิมซึ่งที่วังใส เลยเรียกว่า บ้านวังใส และที่วังซ้อง เรียกบ้านวังซ้อง ที่นามอบุญเรียกว่า บ้านนามอบุญ ทั้งสามแห่งมารวมกันเลยเรียกว่าสามตำบล

ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๓๗ ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งอำเภอจุฬาภรณ์ซึ่งแยกมาจากอำเภอร่อนพิบูลย์ในปัจจุบัน และได้มีการแยกตำบลนามอบุญออกจากตำบลสามตำบลปัจจุบันที่ว่าการอำเภอจุฬาภรณ์ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๔ ของตำบลสามตำบล

ตำบลสามตำบลอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอจุฬาภรณ์ห่างจากตัวอำเภอระยะทาง ๑.๕ กิโลเมตรมีพื้นที่ทั้งหมด ๒๒,๖๑๓ ไร่ หรือ ๓๖.๑๘ ตารางกิโลเมตรมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ A ๑๘ ตัดผ่านโดยมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลทุ่งโพธิ์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลนามอบุญ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลควนหนองควัว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลที่วัง (อำเภอทุ่งสง)

บทที่ 3

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

จังหวัด

๑. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งมอบหมายให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าคณะทำงาน กลุ่ม Clusters แต่ละพื้นที่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบให้ครบทุกกลุ่ม Clusters และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

๒. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดประชุมผู้เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงแผนฯ พิจารณากำหนดเวลา เป้าหมายและกิจกรรมในการคัดแยก และการเก็บขนขยะแยกประเภทของจังหวัด เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกิดความเข้าใจภาพรวมของกิจกรรมการบริหารจัดการขยะและกรอบระยะเวลาดำเนินการ

๓. เริ่มการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้การคัดแยกขยะในครัวเรือน โรงเรียน วัด ที่สาธารณะ ห้างร้าน และร้านค้าในหมู่บ้าน

๔. จังหวัดกำหนดและประกาศแผน เป้าหมายและกิจกรรม ในการคัดแยกขยะและ การเก็บขนขยะแยกประเภท เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งภายในจังหวัดถือเป็นเป้าหมาย ในการดำเนินการร่วมกัน

๕. ให้ทุกจังหวัดจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและมูลฝอยจังหวัดร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าภาพ Clusters ในทุกกลุ่ม Clusters เพื่อให้ได้ข้อสรุป ดังนี้

(๑) ทบทวนและยืนยันการรวมกลุ่มพื้นที่ Clusters ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็น ที่สิ้นสุด สำหรับในพื้นที่เกาะเป้าหมายที่มีปัญหาขยะมูลฝอยตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด ให้จังหวัด กำหนดให้เป็น Clusters เฉพาะ

(๒) ยืนยันจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในกลุ่ม Clusters และจำนวน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่อยู่ในกลุ่ม Clusters ไต แล้วรายงานให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ

๖. ให้จังหวัดจัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในกลุ่ม Clusters ลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละกลุ่ม Clusters หลังจากที่ได้ข้อสรุป การรวมกลุ่ม Clusters ตามข้อ ๓.๒.๕ แล้วรายงานให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบภายในกำหนดเวลา

๗. ให้จังหวัดมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลุ่ม Clusters โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับ มอบหมาย ตามข้อ ๑ เป็นหัวหน้าคณะกรรมการ และจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการกลุ่ม Clusters เพื่อพิจารณาให้ ได้ข้อสรุป การเลือกใช้แนวทางหรือวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยภายในทุกกลุ่ม Clusters ในจังหวัด โดยให้จังหวัดสรุป รายงาน ผลให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบภายในกำหนดเวลา

๘. เร่งรัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าภาพ Clusters ส่งแผนดำเนินงานการจัด ขยะมูลฝอยตาม ข้อ ๗ ให้จังหวัด

๙. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินการต่างๆ ให้เป็นไปตามเป้าหมายและ กรอบระยะเวลาที่กำหนดในแผน

อำเภอ

๑. เมื่อได้มีการประชุมรับมอบนโยบายจากจังหวัดแล้ว ให้นายอำเภอจัดประชุมผู้บริหารองค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และกำนันทุกตำบล เพื่อชี้แจงแนวทางขั้นตอน วิธีการบริหารจัดการ ขยะมูล ฝอย เพื่อให้ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน ร่วมดำเนินการ

๒. ดำเนินการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะในครัวเรือน โรงเรียน วัด ที่สาธารณะ ห้างร้าน ร้านค้าในหมู่บ้าน เป็นต้น โดยให้อำเภอเริ่มต้นการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ภายใน กำหนดเวลาที่จังหวัดกำหนด

๓. กำกับ ติดตามและเร่งรัดการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ ให้เป็นไปตาม เป้าหมายในแผนฯ ของจังหวัด

๔. ในวันประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้นายอำเภอประชุมชี้แจงและทำความเข้าใจกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดย ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มอบหมายให้คณะกรรมการหมู่บ้านทำการรณรงค์ให้ทุกครัวเรือนมี ถังขยะอินทรีย์ และให้ทุก หมู่บ้าน/ชุมชน ใช้หลักการ ๓ ช (ใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่) ในการบริหารจัดการ ขยะ

๕. ให้นายอำเภอดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ร่วมกันกำหนดให้ ทุก หมู่บ้าน/ชุมชน มีจุดรวบรวมขยะอันตรายชุมชนที่ปลอดภัย เหมาะสม และประชาสัมพันธ์ ให้ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน นำขยะอันตรายชุมชนไปรวบรวมไว้รอการเก็บขน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ดำเนินการจัดการขยะอันตรายชุมชนตามแนวทางที่กำหนด ไว้แล้ว ตามหนังสือชักชวนแนวทางการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ “ประเทศไทยไร้ขยะ”ตามแนวทาง “ประชารัฐ”

ระยะ ๑ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๐) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปีเช่น การเป็นเจ้าภาพในการรวบรวม และส่งกำจัดขยะอัตรายชุมชน

๒. เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล

๑) การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๑.๑) เมื่อได้มีการประชุมรับมอบนโยบายจากจังหวัดแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดประชุมข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และเจ้าหน้าที่เก็บขน ให้ทราบแนวทาง ขั้นตอน วิธีการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ตลอดจนแนวทางในการคัดแยกขยะ

๑.๒) กำหนดแนวทางหรือวิธีการจัดทำสัญลักษณ์แยกประเภทขยะเพื่อความสะดวกใน การจัดเก็บขยะของเจ้าหน้าที่เก็บขยะ เช่น การใช้ถุงขยะสีแยกประเภท หรือการใช้สติ๊กเกอร์สีแยกประเภทติดที่ ถุงขยะ หรือการใช้เชือกสีแยกประเภทมัดปากถุงขยะ หรือการติดเทปขาวสีแยกประเภทที่ถุงขยะ เป็นต้น และ ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ครัวเรือนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับรู้ร่วมกัน

๑.๓) เริ่มการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้และส่งเสริมการสร้างวินัย “แยกก่อนทิ้ง” และหลักการ ๓ ช (ใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่) ภายในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ

๑.๔) จัดกิจกรรมเพื่อเริ่มต้นการปฏิบัติตามแผนรณรงค์ “แยกก่อนทิ้ง”

๑.๕) จัดทำสัญลักษณ์กำหนดจุดรวบรวมขยะแยกประเภทในหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น การจัดทำป้าย ปักธง หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ เป็นต้น ตามตัวอย่างหรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

๑.๖) จัดทำประกาศหลักเกณฑ์ วัน เวลาในการเก็บขน ระบบขนส่งขยะ วิธีการคัด แยก เส้นทาง การเก็บขน จุดรวบรวมขยะ รวมถึงการบริหารจัดการขยะอินทรีย์ ขยะทั่วไป ขยะรีไซเคิล และขยะอันตรายชุมชน และประกาศเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบรับรู้โดยทั่วกัน เช่น เสียงตามสาย หอกระจายข่าว ป้ายประชาสัมพันธ์ การเคาะประตูบ้าน เป็นต้น

๑.๗) ให้จัดทำถังขยะแยกประเภท และนำไปวางตั้งไว้ในพื้นที่สาธารณะ อย่างน้อยจุดละ ๒ ถัง ประกอบด้วย ถังขยะสีน้ำเงินสำหรับขยะทั่วไป และถังขยะสีเหลืองสำหรับขยะรีไซเคิล ตามตัวอย่างหรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

๑.๘) รมรงค์และให้คำแนะนำให้ทุกครัวเรือนในเขตพื้นที่รับผิดชอบมีถังขยะอินทรีย์ ทุกครัวเรือน กรณีครัวเรือนไม่มีพื้นที่จัดถังขยะอินทรีย์ ให้เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีจุดรวบรวมขยะอินทรีย์ตามตัวอย่างหรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

๒) การสร้างการรับรู้และส่งเสริมการสร้างวินัย “แยกก่อนทิ้ง”

๒.๑) จัดให้มีการอบรมผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้าน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้ความรู้วิธีการคัดแยกขยะวัสดุรีไซเคิล ขยะอินทรีย์ และขยะอันตราย

๒.๒) จัดให้มีการอบรมครูในโรงเรียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องการ บริหารจัดการขยะในครัวเรือนและการแยกขยะก่อนทิ้ง เพื่อให้ถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน และให้นักเรียนนำไป ถ่ายทอดให้กับผู้ปกครอง และนำไปปฏิบัติในหมู่บ้าน/ชุมชน

๒.๓) ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบรมให้ความรู้แก่ผู้แทนครัวเรือนในเขตพื้นที่ ความสำเร็จหรือร่วมกันเรื่องวัน เวลา และกำหนดเส้นทางการเก็บขน รวมถึงจุดรวบรวมขยะ การบริหารจัดการขยะอินทรีย์ ขยะทั่วไป ขยะรีไซเคิล และขยะอันตรายชุมชน เพื่อ นำไปประกอบ การจัดทำประกาศ

หมู่บ้าน/ชุมชน

๑. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน/ผู้นำชุมชน และคณะกรรมการชุมชน ทำการรณรงค์ให้ความรู้แก่ครัวเรือนในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้เข้าใจหลักการบริหารจัดการขยะโดยใช้หลักการ ๓ ช (ใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่)

๒. ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้มีจุดรวบรวม และคัดแยกขยะในหมู่บ้าน/ชุมชน

๓. ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำถังขยะอินทรีย์รวมของหมู่บ้าน/ชุมชน และรณรงค์ให้ครัวเรือนในหมู่บ้าน/ชุมชน จัดทำถังขยะอินทรีย์ภายในบ้านเรือน ตามตัวอย่างหรือตามความเหมาะสม ของแต่ละพื้นที่

แผนการบริหารจัดการขยะองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ มาตรา ๖๗ (๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากสภาพปัญหาขยะมูลฝอยของประเทศที่เพิ่มปริมาณมากขึ้นในทุก ๆ ปี ซึ่งปัญหาขยะในประเทศเป็นหนึ่งในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนประกอบกับประเทศไทยหาพื้นที่สำหรับเป็นที่ตั้งของระบบกำจัดขยะมีปัญหาถูกต่อต้านจากชุมชน การเข้าไปใช้พื้นที่ป่า หรือพื้นที่สาธารณะ จากการที่มีขยะหมักหมมเป็น

จำนวนมากก็มักก่อให้เกิดปัญหาการทำลายระบบนิเวศและเกิดปัญหามลพิษแพร่กระจายสู่สิ่งแวดล้อม ดังนั้น แนวทางการจัดการขยะจากต้นทาง จึงเป็นมาตรการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อเป็นการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในการจำกัดขยะมูลฝอย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างวินัยของคนในชาติแต่ในความเป็นจริงแล้วการจัดการขยะมูลฝอยควรจะเป็นหน้าที่ของทุกคนที่เป็นผู้ก่อขยะมูลฝอยเหล่านี้ เพื่อจะได้ช่วยกันคัดแยกขยะกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดในชุมชนของตนเอง เพื่อให้สามารถนำไปสู่การจัดการขยะรูปแบบใหม่ต่อไป

ตามพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“มาตรา ๖๗ (๒) (๓) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และคุ้มครองดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล ได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาของขยะมูลฝอยในชุมชน (เช่น เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลฝอย ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด สถานที่เลี้ยงสัตว์ และ จำพวก มูลฝอย ติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือคร้วเรือนในชุมชนของแต่ละหมู่บ้าน) ภายในพื้นที่ตำบลสามตำบล จึงได้จัดทำโครงการ “บริหารจัดการขยะต้นทาง” ขึ้น เพื่อให้ประชาชนในชุมชนในพื้นที่ตำบลสามตำบลได้มีความพร้อม และรู้จักวิธีการคัดแยกขยะต้นทาง และได้นำขยะกลับมาใช้ใหม่ (ขยะรีไซเคิล) ภายใต้หลักการ ๓ ช : ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ (๓Rs : Reduce Reuse Recycle) และภายใต้กรอบการดำเนินงาน ออกเป็น ๓ ระยะ ได้แก่ ระยะต้นทาง คือ การลดปริมาณขยะและมีการคัดแยกขยะที่ครัวเรือน ระยะกลางทาง คือ การจัดทำระบบเก็บและขนอย่างมีประสิทธิภาพ) และ ระยะปลายทาง คือ ระยะการจัดการขยะมูลฝอยได้รับการจำกัดถูกต้องตามหลักการ ๓Rs ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล ได้มีการดำเนินกิจกรรม “ขยะคัดแยก เก็บให้” ของครัวเรือนนำร่อง ในพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๖ จำนวน ๖ หมู่บ้าน ๆ ละ ๑๐ ครัวเรือน รวม ๖๐ ครัวเรือน โดยได้มีการจัดทำ MOU ทั้ง ๖ หมู่บ้าน ศูนย์ราชการอำเภอจุฬาภรณ์ โรงเรียน หน่วยงานและร้านค้า ฯลฯ และยังได้ดำเนินกิจกรรม “หนึ่งวัน หนึ่งครัว หนึ่งเดือน หนึ่งพัฒนา สามตำบลสะอาด” ในทุกวันที่ ๑๗ ของเดือน รวมถึงกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ สร้างจิตสำนึก ในการลด คัดแยกขยะมูลฝอยในพื้นที่รับผิดชอบของตำบลสามตำบล โดยเพิ่มการจำกัดขยะปลายทาง ด้วยการรณรงค์ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกครัวเรือนเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ เนื่องจากการแยกเตาเผาแต่ละครัวเรือนก่อให้เกิดมลภาวะน้อยกว่าเพราะปริมาณขยะแต่ละครัวเรือนสามารถกำจัดขยะทั่วไปได้เอง โดยการเผาทำลายด้วยเตาเผาแบบภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อจะได้ลดปริมาณขยะที่จะนำไปทำลายนอกพื้นที่ เนื่องจากการแยกเตาเผาแต่ละครัวเรือนก่อให้เกิดมลภาวะน้อยกว่าเพราะขยะแต่ละครัวเรือนมีจำนวนน้อยประกอบกับยังเป็นสังคมชนบท

บทที่ 4

แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”

มาตรการที่ ๑ : ด้านการจัดการขยะต้นทาง

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบลมีการจัดกิจกรรมให้เครือข่าย “อาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก” เข้าร่วม อย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี

กิจกรรม

(๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รับสมัคร “อาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อถล.) และ อบรมให้ ความรู้ เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การปกป้อง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมใน ท้องถิ่น ของตนเอง

(๒) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการ/กิจกรรมรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการบริหาร จัดการ ขยะมูล ฝอย โดยให้อาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อถล.) เข้าร่วมอย่างน้อยปีละ ๔ ครั้งดังนี้

(๒.๑) จัดกิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนเริ่มตั้งแต่การลดการเกิดขยะมูล ฝอย การคัด แยกขยะมูลฝอยการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย และการรวบรวมขยะมูลฝอยเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกใน การเก็บขนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒.๒) การจัดกิจกรรมการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ หมู่บ้าน/ชุมชน เช่น นัดเวลาเก็บขนขยะมูลฝอย เก็บกวาดขยะมูลฝอย เป็นต้น

(๒.๓) สอดส่องดูแล ฝักระวัง และรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อย ของ หมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งสถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่

(๒.๔) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการลดและคัดแยกขยะ เช่น กิจกรรม Big Clening Day กิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และเลือกใช้ผลิตภัณฑ์และบรรจุ ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมต่อชุมชน เป็นต้น

(๒.๕) เป็นสื่อกลางเพื่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เช่น ภาครัฐราชการ ภาคการศึกษา ภาคศาสนา ภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนในการจัดการมูลฝอยในหมู่บ้าน/ชุมชน

๒. หมู่บ้าน/ชุมชน มีการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนที่ต้นทาง

(๑) มีการคัดแยกขยะ ๔ ประเภท โดยการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะในหน่วยงาน หมู่บ้าน ชุมชน การนำขยะรีไซเคิลมาใช้ซ้ำ หรือการนำมาผลิตเป็นสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป การจัดทำถังขยะเปียกเพื่อรองรับขยะอินทรีย์ การคัดแยกขยะอันตราย เช่น ขยะอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็ก รวมถึง การจัดทำปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

(๒) มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนรวมถึงผู้ประกอบการในท้องถิ่นเกี่ยวกับ การคัดแยกขยะประเภทต่างๆ เช่นการจัดการกับขยะทั่วไป การคัดแยกขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึง การลดขยะประเภทใช้ครั้งเดียว (single use) และแนวทางในการจัดการกับขยะรีไซเคิลที่มีในครัวเรือน หรือสถานประกอบการ การจัดการกับขยะอินทรีย์ เพื่อรองรับมูลฝอยประเภทอาหารจากครัวเรือน หรือการนำมาทำเป็นปุ๋ย หมัก เป็นต้น

๓. ครัวเรือน มีการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบข้อมูลครัวเรือนที่มีอยู่ทั้งหมดตามจำนวนที่มีผู้อาศัยอยู่

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบข้อมูลครัวเรือนมีความพร้อมและไม่มีความพร้อมในการจัดทำถังขยะเปียก

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แนะนำ ส่งเสริม และขอความร่วมมือให้ครัวเรือนจัดทำถังขยะเปียก สำหรับครัวเรือนที่มีบริเวณหรือพื้นที่ในการจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนได้ รวมถึงสาธิตวิธีการใช้งาน

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำประกาศขอความร่วมมือประชาชนที่มีความต้องการนำขยะ เปียกไปใช้ประโยชน์ เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำปุ๋ยอินทรีย์ และลงทะเบียนเพื่อเชิญชวนนำขยะไปใช้ประโยชน์

(๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำถังขยะเปียกรวมสำหรับครัวเรือนที่ไม่มีบริเวณหรือพื้นที่ในการจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนได้ และจัดทำแผนเก็บขนประกาศให้ประชาชนทราบ

(๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเก็บขยะเปียกที่ครัวเรือนคัดแยกไว้ดำเนินการตามกระบวนการต่อไป

(๗) จัดหาสถานที่กลางสำหรับจัดทำภาชนะรองรับขยะเปียกเพื่อเป็นจุดรวบรวมขยะเปียกจากชุมชน โดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดวัน เวลา และเส้นทางการจัดเก็บ

(๘) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำจุดรวบรวมขยะเปียกในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน

(๙) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความรู้แก่เด็ก นักเรียน และประชาชนในชุมชนเรื่องการบริหารจัดการขยะ

มาตรการที่ ๒ : ด้านการจัดการขยะกลางทาง

๑. องค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์มีการขนขยะอันตรายชุมชน ไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของ จังหวัดนครศรีธรรมราช

(๑) จัดให้มีจุดรวบรวมหรือถังขยะอันตรายชุมชนอย่างน้อย หมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ แห่ง

(๒) การขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของ จังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่งไปกำจัดต่อไป

(๓) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนและผู้ประกอบการในท้องถิ่น เกี่ยวกับขยะอันตรายชุมชนประเภทต่างๆ การจัดการขยะอันตรายชุมชนจากการทิ้งหรือกำจัดขยะอันตราย ชุมชนไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและจุดรวบรวมขยะอันตรายของชุมชน

(๔) มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางเก็บขนขยะอันตรายชุมชน โดยสามารถ ทำเป็นปฏิทินการเก็บขนพร้อมทั้งแจ้งให้ประชาชนในชุมชนทราบ

มาตรการที่ ๓ : ด้านการจัดการขยะปลายทาง

๑. ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๑)องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดอบรมการสร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์จากขยะแก่ประชาชน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ เช่น โซฟาถังขยะ โต๊ะเก้าอี้เครื่องใช้ภายในบ้านจากไม้ เก่า ไม้กวาดจากเศษพลาสติก เต่าเผาไรค์ควัน การทำสารบำรุงดินจากไส้เดือนดิน เป็นต้น

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นคุณค่าของขยะ ก่อนนำไปทิ้งอย่างไร้ประโยชน์ เช่น กิจกรรม (Big Cleaning Day) ทำน้ำหมักชีวภาพ กิจกรรมธนาคารขยะ ชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน เป็นต้น

(๓) สถานศึกษาและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ตลอดจนสถาบันการศึกษาในพื้นที่ จัดกิจกรรมให้ความรู้ ๓ Rs หรือ ๓ช. ให้แก่เด็กนักเรียน และนักศึกษา เช่น วิธีการลดปริมาณขยะและคัดแยกขยะ การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นต้น ทั้งนี้ให้มีการอำนวยความสะดวกให้แก่โรงเรียนสถานศึกษา วัด หรือหน่วยงานราชการในพื้นที่ โดยการจัดตั้งภาชนะ รongรับแบบแยกประเภท เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะ

(๔) ขอความร่วมมือ “ประชารัฐ” ตั้งแต่ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา ภาคศาสนา ภาคประชาสังคม/ภาคประชาชน ร่วมดำเนินการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และ วัสดุอื่น ๆ ให้ใช้ถุงผ้า

(๕) สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้คัดแยกขยะมูลฝอยรายย่อย เช่น ชาวเล้ง ร้านค้าของเก่า เครือข่ายชุมชน เข้ามาบริการในหมู่บ้าน/ชุมชน

(๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จัดการรวมกลุ่มประชาชนที่สมัครใจ ตั้งเป็นกลุ่มบริหารจัดการขยะ และจัดหาสถานที่ทำการกลุ่ม รวมทั้งนัดหมายผู้ค้าของเก่ารับซื้อหรือกลุ่มจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนขยะเป็นเงินหรือสิ่งของที่มีมูลค่า อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการภาคเอกชน ลด ละ เลิก การใช้ถุงพลาสติก และโฟม หรือนำถุงพลาสติกและโฟมกลับมาใช้ประโยชน์ หรือขอความร่วมมือจากภาคเอกชนไม่ใช้ถุงพลาสติก ใส่สินค้าและให้สร้างแรงจูงใจให้แก่ประชาชนในการใช้ถุงผ้าแทน

(๘) จัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

(๙) ปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง ให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องโดยกระบวนการต่างๆ ดังนี้ การฝังกลบเชิงวิศวกรรม การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล เต่าเผาที่มีระบบกำจัดมลพิษทางอากาศการแปรรูปเพื่อผลิตพลังงาน การหมักปุ๋ย การแปรรูปขยะเป็นเชื้อเพลิง การกำจัดขยะมูลฝอยแบบเชิงกล - ชีวภาพ การฝังกลบแบบเทกองควบคุม

(๑๐) ในกรณีในพื้นที่นั้นๆ ไม่มีระบบการให้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอย ให้มีการส่งเสริม ประชาชนกำจัดขยะมูลฝอยภายในครัวเรือนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของพื้นที่ ไม่ก่อให้เกิดมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒. ขยะอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๑) ในระหว่างรวบรวมขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายเพื่อรอกำจัด อปท.มีสถานที่จัดเก็บ ที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย

(๒) ขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของจังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่งไปกำจัดต่อไป

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุน

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล มีการบันทึกข้อมูลปริมาณขยะที่เกิดขึ้นอย่าง ถูกต้องในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย (มฝ.๑ ,มฝ.๒)
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบลมีการรายงานข้อมูลการบริหารจัดการมูลฝอยติด เชื้อชุมชนอย่าง ถูกต้อง
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบลมีการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบลมีกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ถือรื้อไปหลาด ไม่เอาหยากลับบ้าน
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบลมีกิจกรรมขยะอันตรายแลกไข่
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบลมีกิจกรรมธนาคารตลาดนัดขยะ ๐ บาท
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบลมีกิจกรรมจิตอาสาสามตำบลสะอาด
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบลมีกิจกรรม ๑ วัน ๑ ครั้ง ๑ เดือน ๑ พัฒนา
๙. ยกย่อง เชิดชูเกียรติ ประกวดและให้รางวัลองค์กรและบุคคลที่มีจิตสำนึกและผลงานการบริหาร จัดการขยะมูลฝอย เช่น หมู่บ้าน/ชุมชน/สถานศึกษา/ ภาคเอกชน